

1. Через це подобає нам більше вважати на почуте, щоб ми не відпали коли.
2. Коли бо те слово, що сказали його Анголи, було певне, а всякий переступ та непослух прийняли справедливу заплату,
3. то як ми втечемо, коли ми не дбали про таке велике спасіння? Воно проповідувалося спочатку від Господа, ствердилося нам через тих, хто почув,
4. коли Бог був засвідчив ознаками й чудами, і різними силами та обдаруванням Духом Святим із волі Своєї.
5. Бо Він не піддав Анголам світ майбутній, що про нього говоримо.
6. Але хтось десь засвідчив був, кажучи: Що є чоловік, що Ти пам'ятаєш про нього, і син людський, якого відвідуєш?
7. Ти його вчинив мало меншим від Анголів, і честю й величністю Ти вінчаєш його, і поставив його над ділами рук Своїх,
8. усе піддав Ти під ноги йому! А коли Він піддав йому все, то не залишив нічого йому непідданого. А тепер ще не бачимо, щоб піддане було йому все.
9. Але бачимо Ісуса, мало чим уменшеним від Анголів, що за перетерплення смерти Він увінчаний честю й величністю, щоб за благодаттю Божою смерть скуштувати за всіх.
10. Бо належало, щоб Той, що все ради Нього й усе від Нього, Хто до слави привів багато

синів, Провідника їхнього спасіння вчинив досконалим через страждання.

11. Бо Хто освячує, і ті, хто освячується усі від Одного. З цієї причини не соромиться Він звати братами їх, кажучи:

12. Сповіщу про Ім'я Твоє браттям Своїм, буду хвалити Тебе серед Церкви!

13. І ще: На Нього я буду надіятися! І ще: Ото Я та діти, яких Бог Мені дав.

14. А що діти стали спільниками тіла та крові, то й Він став учасником їхнім, щоб смертю знищити того, хто має владу смерти, цебто диявола,

15. та визволити тих усіх, хто все життя страхом смерти тримався в неволі.

16. Бо приймає Він не Анголів, але Авраамове насіння.

17. Тому мусів бути Він у всьому подібний братам, щоб стати милостивим та вірним Первосвящеником у Божих справах, для вблагання за гріхи людей.

18. Бо в чому був Сам постраждав, випробовуваний, у тому Він може й випробовуваним допомогти.